

Posudek bakalářské práce

Název bakalářské práce: Boží milosrdenství v dopisech svatého Pavla

Autor bakalářské práce: Radoslaw Jarema

Vedoucí práce: Doc. Dr. Mireia Ryšková Th.D.

Oponent:

Akademický rok: 2007-08

Datum: 22. 5. 2008

Bakalářská práce Radoslawa Jaremy je věnována pojetí milosrdenství v listech apoštola Pavla, a to zejména v listu Římanům. Autor se nejprve zaměřil na vyjasnění pojmu milost, milosrdenství, soucit v biblické hebrejštině a řečtině, poté se speciálně věnuje terminologii, kterou k tématu milosrdenství používá ve svých listech apoštol Pavel, a nakonec charakterizuje teologické implikace, jež z Pavlova pojetí vyplývají.

Ve své práci vycházel autor především z polské odborné literatury, jejíž názory v hojně míře přebírá, místy bez dostatečné reflexe. Úvodní kapitola je rekapitulací různých výkladů pojmu chesed a rachanim (i chen) v odborné literatuře: tato kapitola je zcela převzata z literatury (není tak zcela zřejmé odkud – z Czarského, Tułodzieckiego?), protože v seznamu autorem použité literatury uváděná jména (Bultmann, Glück, Stoebe, Sakenfeldová ad.) zastoupena nejsou. I další výklad je postaven především na literatuře (podle mého názoru víc, než autor přiznává, ale bohužel to nelze ověřit), v zásadě však autor postihuje Pavlovo pojetí milosrdenství adekvátně. O autorově závislosti na literatuře svědčí např. s. 31, kde mluví autor o verši Fp 1,8 a uvádí český překlad (ČEP: „Bůh je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši“), který komentuje větou: „Srozumitelnější by možná byla formulace: srdcem Ježíše Krista, avšak srdce v bibli méně vyjadřuje city nežli slovo ‚splachna‘.“ Komentář je v pořádku, pouze si autor zapomněl všimnout, že v českém překladu není ani jedno, což kdyby pracoval skutečně s biblickým textem, a ne pouze s literaturou, by nemohl přehlédnout. Co znamená odkaz na Fp 7,12.20 na téže straně, je záhadné, jde podle mého soudu o špatně převzatý údaj. Ve skutečnosti se totiž jedná o list Filemonovi, kde ve verších 7.12 a 20 je užito termínu splachna. Autor si to evidentně neověřil. Nedomnívám se dále, na rozdíl od autora, že by tento termín vyjadřoval všude stejně výjimečně hlubokou srdečnost, kterou nelze vyjádřit moderními jazyky. Pavel používá výrazně emocionální jazyk, jím používaná vyjádření je však třeba diferencovat podle kontextu a nepřeceňovat jejich teologickou relevanci.

Autor prokázal schopnost orientovat se v odborné literatuře a pracovat s ní. Práci však chybí autorův podstatnější vlastní přínos. Po formální stránce je práce víceméně v pořádku, zůstaly v ní některé nesrovnalosti v transliteraci hebrejských a řeckých slov a kořenů, drobné překlepy a nedůslednosti. Vzhledem k tomu, že čeština není pro autora mateřštinou a že autor vyvinul značné úsilí, aby práce měla adekvátní jazykovou úroveň, lze definitivní podobu práce považovat za zdařilou.

Doporučuji k obhajobě s hodnocením **velmi dobře**.

